

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 21.6.2017
COM(2017) 335 final

2017/0138 (CNS)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal în legătură cu modalitățile transfrontaliere raportabile

{SWD(2017) 236 final}

{SWD(2017) 237 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Abordarea problemelor reprezentate de evitarea obligațiilor fiscale și de evaziunea fiscală reprezintă una dintre prioritățile politice din Uniunea Europeană (UE), având ca scop crearea unei piețe unice mai aprofundate și mai echitabile. În acest context, Comisia a prezentat în ultimii ani o serie de inițiative pentru a promova un sistem fiscal mai echitabil. Sporirea transparenței este unul dintre principalii piloni ai strategiei Comisiei de combatere a evitării obligațiilor fiscale și a evaziunii fiscale. În special, schimbul de informații între administrațiile fiscale este esențial pentru a le furniza acestora informațiile necesare în vederea realizării cu eficiență a sarcinilor care le revin.

Statele membre se confruntă cu dificultăți tot mai mari în a-și proteja bazele fiscale naționale împotriva eroziunii, pe măsură ce structurile de planificare fiscală devin din ce în ce mai sofisticate și profită de mobilitatea sporită a capitalului și a persoanelor în cadrul pieței interne. Buna funcționare a pieței este astfel subminată de denaturări și de lipsa echității. Aceste structuri dăunătoare constau de obicei în modalități care sunt dezvoltate la nivelul mai multor jurisdicții și permit transferarea profiturilor impozabile către regimuri fiscale favorabile sau au efectul de a reduce quantumul global al impozitelor care trebuie plătite de contribuabil. Ca urmare, state membre se confruntă deseori cu reduceri considerabile ale veniturilor lor fiscale, ceea ce le împiedică să aplice politici fiscale favorabile creșterii economice.

Scurgerile recente de informații, inclusiv dezvăluirile privind „Panama Papers”, au evidențiat modul în care anumiți intermediari par să își fi ajutat în mod activ clienții să profite de modalități de planificare fiscală agresivă pentru a-și reduce sarcina fiscală și a ascunde bani în străinătate. Deși este posibil ca unele structuri corporative și tranzacții complexe să aibă scopuri perfect legitime, este de asemenea clar că unele activități, inclusiv structuri *offshore*, pot să nu fie legitime și, în unele cazuri, pot fi chiar ilegale. Se utilizează structuri diferite și complexe, deseori implicând o societate situată într-o jurisdicție netransparentă sau care aplică o impozitare redusă, pentru a crea o distanță între beneficiarii reali și averea acestora în vederea asigurării unei impozitări reduse sau zero și/sau a spălării veniturilor obținute în urma activităților infracționale. Anumiți contribuabili folosesc societăți-fantomă înregistrate în paradisuri fiscale/jurisdicții opace și desemnează directori nominali pentru a-și disimula averea și veniturile, deseori provenite din activități ilegale, prin ascunderea identității proprietarilor reali ai societăților (beneficiarii reali).

În plus, Standardul comun de raportare (SCR) privind informațiile referitoare la conturile străine este în vigoare în UE prin intermediul normelor stabilite în Directiva 2014/107/UE a Consiliului din 9 decembrie 2014¹ și se aplică informațiilor referitoare la perioadele impozabile începând de la 1 ianuarie 2016. Astfel, este de o importanță crucială ca informațiile susceptibile să nu fie incluse în domeniul de aplicare al acestei directive să fie captate prin impunerea asupra intermediarilor a unei obligații de a raporta cu privire la modalitățile de planificare fiscală potențial agresivă.

¹ Directiva 2014/107/UE a Consiliului din 9 decembrie 2014 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (JO L 359, 16.12.2014, p. 1-29).

Legislația propusă vine în completarea altor norme și inițiative, precum cea de a patra Directivă privind combaterea spălării banilor² și revizuirea sa actuală, care vizează actuala lipsă de transparență sau incertitudinea cu privire la beneficiarii reali. Scopul este de a spori transparența și accesul la informațiile adecvate într-un stadiu timpuriu, deoarece aceasta ar permite autorităților să îmbunătățească rapiditatea și exactitatea evaluărilor lor privind riscurile, precum și să ia decizii în cunoștință de cauză și la timp cu privire la mecanismele de protejare a veniturilor lor fiscale. Mai precis, dacă autoritățile fiscale primesc informații referitoare la modalități de planificare fiscală potențial agresivă înainte ca acestea să fie puse în aplicare, ele ar trebui să poată urmări modalitățile respective și să reacționeze la riscurile fiscale pe care acestea le prezintă prin luarea unor măsuri adecvate de reducere a riscurilor în cauză. În acest scop, ar fi ideal ca informațiile să fie obținute în avans, și anume înainte ca modalitatea să fie pusă în aplicare și/sau utilizată. Aceasta ar permite autorităților să evalueze în timp util riscul pe care îl prezintă modalitățile respective și, dacă este necesar, să reacționeze pentru a elimina lacunele existente și a preveni o pierdere de venituri fiscale. Obiectivul suprem este de a desemna un mecanism care va avea un efect disuasiv, și anume un mecanism care va descuraja intermediarii de la a proiecta și a comercializa astfel de modalități.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

UE a fost invitată în mai multe rânduri să ia inițiativa în acest domeniu și să analizeze mai aprofundat rolul intermediarilor. În special, Parlamentul European a solicitat măsuri mai dure împotriva intermediarilor care contribuie la metode de evaziune fiscală³. În cadrul Consiliului informal ECOFIN din aprilie 2016⁴, statele membre au invitat Comisia să aibă în vedere inițiative referitoare la norme privind informarea obligatorie inspirate de Acțiunea 12 a OCDE/G20 pentru combaterea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor (BEPS)⁵, în vederea introducerii unor măsuri disuasive mai eficace vizând intermediarii care contribuie la metode de evaziune fiscală. În mai 2016, Consiliul a prezentat concluzii cu privire la o strategie externă și la măsurile împotriva abuzurilor în ceea ce privește tratatele fiscale⁶. În acest context, ECOFIN a invitat Comisia „să analizeze posibilitatea unor inițiative legislative pe marginea normelor privind informarea obligatorie, inspirate din Acțiunea 12 a proiectului OCDE privind BEPS, în vederea introducerii unor măsuri disuasive mai eficace vizând intermediarii care contribuie la metode de evaziune fiscală sau de evitare a obligațiilor fiscale”⁷.

Pentru a spori transparența, Acțiunea 12 a OCDE/G20 recomandă ca țările să introducă un regim de informare obligatorie cu privire la modalitățile de planificare fiscală agresivă, dar nu

² Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

³ Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2016 referitoare la deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare [2016/2038(INI)] <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2016-0310+0+DOC+XML+V0//RO>

⁴ Consiliul informal ECOFIN din 22 aprilie 2016.

⁵ Planul de acțiune al OCDE privind erodarea bazei de impunere și transferul profiturilor – BEPS (2015); „[Public Discussion Draft BEPS Action 12: Mandatory Disclosure Rules](#)”. Pentru clarificări suplimentare, a se vedea de asemenea intrarea din glosar.

⁶ Consiliul Uniunii Europene (2016), Concluzii referitoare la „[Comunicarea Comisiei privind o strategie externă și Recomandarea privind punerea în aplicare a unor măsuri împotriva abuzurilor în ceea ce privește tratatele fiscale – Concluziile Consiliului](#)”, 25.5.2016 (Concluziile ECOFIN din mai 2016).

⁷ Concluziile ECOFIN din mai 2016, punctul 12.

definește niciun standard minim care ar trebui respectat. Raportul final cu privire la Acțiunea 12 a fost publicat în cadrul setului de acțiuni BEPS în octombrie 2015. Măsurile anti-BEPS recomandate de OCDE au fost aprobate de G20 și majoritatea statelor membre ale UE s-au angajat, în calitate lor de membri ai OCDE, să le pună în aplicare. Mai mult, actualul președinte al G20, Germania, a identificat securitatea fiscală ca fiind una dintre principalele teme ale priorităților sale⁸. Astfel, punerea în timp util la dispoziția administrațiilor fiscale a unor informații referitoare la proiectarea și utilizarea de modalități de planificare fiscală potențial agresivă le-ar oferi acestor administrații un instrument suplimentar de luare a unor măsuri adecvate împotriva anumitor modalități de planificare fiscală, fapt care, în cele din urmă, sporește securitatea fiscală și este pe deplin compatibil cu prioritățile G20.

Comunicarea din iulie 2016 privind măsuri suplimentare de sporire a transparenței și de întărire a luptei împotriva evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale⁹ a prezentat evaluarea Comisiei cu privire la domeniile prioritare de acțiune în lunile următoare la nivelul UE și la nivel internațional. Sporirea transparenței la nivelul intermediarilor a fost identificată drept unul dintre domeniile de acțiune viitoare.

Legislația propusă vizează prioritatea politică generală a transparenței în domeniul impozitării, care constituie o condiție prealabilă pentru combaterea cu eficacitate a evitării obligațiilor fiscale, a evaziunii fiscale și a planificării fiscale agresive. Acum câțiva ani, statele membre ale UE au convenit asupra unei serii de instrumente legislative în domeniul transparenței, în cadrul cărora autoritățile fiscale naționale trebuie să coopereze îndeaproape în ceea ce privește schimbul de informații. Directiva 2011/16/UE a Consiliului¹⁰ a înlocuit Directiva 77/799/CEE a Consiliului¹¹ și a marcat începutul unei cooperări administrative sporite între autoritățile fiscale din UE. Ea a instituit instrumente utile pentru o mai bună cooperare în următoarele domenii: schimburi de informații la cerere; schimburi spontane de informații; schimburi automate de informații cu privire la o listă de elemente exhaustivă; participarea la anchete administrative; controale simultane; și notificarea altor autorități fiscale cu privire la deciziile fiscale.

Schimbul automat de informații este un element-cheie al legislației propuse, deoarece se preconizează că informațiile comunicate de intermediari autorităților fiscale vor fi apoi împărtășite automat cu alte autorități fiscale din UE. Aceasta este cea mai recentă dintr-o serie de inițiative ale UE care stabilesc o cerință privind schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal:

- Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal (DAC): directiva prevede schimbul automat obligatoriu de informații, atunci când informațiile sunt disponibile, cu privire la cinci categorii nefinanciare de venituri și de capital, cu începere de la 1 ianuarie 2015: (1) venituri profesionale, (2) sporuri de conducere, (3) produse de asigurări de viață care nu intră în

⁸ Prioritățile G20: https://www.g20.org/Webs/G20/EN/G20/Agenda/agenda_node.html

⁹ Comisia Europeană, Comunicare privind măsuri suplimentare de sporire a transparenței și de întărire a luptei împotriva evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale, [COM\(2016\) 451 final, 5.7.2016 \(Comunicarea „Panama”\)](#).

¹⁰ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

¹¹ Directiva 77/799/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1977 privind asistența reciprocă acordată de autoritățile competente din statele membre în domeniul impozitării directe și al impozitării primelor de asigurare (JO L 336, 27.12.1977, p. 15-20).

domeniul de aplicare al altor directive, (4) pensii și (5) proprietatea asupra bunurilor imobile și venituri din bunuri imobile;

- Directiva 2014/107/UE a Consiliului din 16 decembrie 2014¹² referitoare la schimbul automat de informații privind conturile financiare între statele membre pe baza Standardului comun de raportare (SCR) al OCDE care prevede schimbul automat de informații cu privire la conturile financiare deținute de nerezidenți;
- Directiva (UE) 2015/2376 a Consiliului din 8 decembrie 2015¹³ referitoare la schimbul automat obligatoriu de informații privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră;
- Directiva (UE) 2016/881 a Consiliului din 25 mai 2016¹⁴ referitoare la schimbul automat obligatoriu de informații privind raportarea pentru fiecare țară în parte în rândul autorităților fiscale;
- Propunerea 2016/0107 a Comisiei de directivă a Parlamentului European și a Consiliului din 12 aprilie 2016¹⁵ referitoare la comunicarea, de către anumite întreprinderi și sucursale, de informații privind impozitul pe profit. Normele propuse prevăd publicarea de informații privind impozitul pe profit care ar oferi publicului larg acces la datele fiscale relevante ale întreprinderilor multinaționale, pentru fiecare țară în parte. Aceasta este deocamdată o propunere aflată în dezbatere la Parlamentul European și la Consiliu în conformitate cu procedura legislativă ordinară.
- Acordurile dintre statele membre și țări terțe¹⁶ referitoare la schimbul automat de informații privind conturile financiare, bazate pe Standardul comun de raportare (SCR) al OCDE.

Ar trebui clarificat faptul că instrumentele fiscale existente la nivelul UE nu conțin dispoziții explicite care impun statelor membre să facă schimb de informații în cazul în care iau cunoștință de metode de evitare a obligațiilor fiscale sau de evaziune fiscale. DAC cuprinde obligația generală a autorităților fiscale naționale de a transmite în mod spontan informații către celelalte autorități fiscale din UE, în anumite circumstanțe. Printre acestea se numără pierderile fiscale într-un stat membru sau economiile fiscale rezultate în urma transferurilor artificiale de profituri în cadrul grupurilor de întreprinderi. Prezenta inițiativă are ca scop să capteze, prin comunicarea de informații de către intermediari, modalitățile de planificare fiscală potențial agresivă și să le supună unui schimb automat de informații obligatoriu.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii (posibile inițiative viitoare care au relevanță pentru domeniul de politică)**

Efectul disuasiv al propusei comunicări *ex ante* a informațiilor referitoare la modalitățile de planificare fiscală potențial agresivă ar putea fi sporit dacă obligația de a prezenta informații autorităților fiscale ar fi extinsă la auditorii care sunt angajați să valideze declarațiile

¹² Directiva 2014/107/UE a Consiliului din 9 decembrie 2014 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (JO L 359, 16.12.2014, p. 1).

¹³ Directiva (UE) 2015/2376 a Consiliului din 8 decembrie 2015 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (JO L 332, 18.12.2015, p. 1).

¹⁴ Directiva (UE) 2016/881 a Consiliului din 25 mai 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (JO L 146, 3.6.2016, p. 8).

¹⁵ Propunerea 2016/0107 (COD) a Comisiei de directivă a Parlamentului European și a Consiliului din 12 aprilie 2016 de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește comunicarea, de către anumite întreprinderi și sucursale, de informații privind impozitul pe profit.

¹⁶ Unele dintre aceste acorduri care se referă la anumite țări terțe din Europa sunt încheiate de Uniune.

financiare ale unui contribuabil. Acești auditori au de-a face cu volume considerabile de date în cursul executării sarcinilor lor profesionale. Astfel, ei pot descoperi modalități care ar putea fi încadrate în categoria practicilor de planificare fiscală agresivă. Beneficiile potențiale ale comunicării de informații privind aceste modalități către autorități ar constitui o completare la comunicarea obligatorie de informații privind metode similare de către intermediari, și anume de către proiectanți, promotori, consilieri etc. Prin urmare, s-ar putea avea în vedere urmărirea unei astfel de inițiative prin intermediul legislației în viitor.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Articolul 115 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) constituie temeiul juridic pentru inițiative legislative în domeniul impozitării directe. Cu toate că nu se face nicio trimitere explicită la impozitarea directă, articolul 115 se referă la directivele vizând armonizarea legislațiilor naționale întrucât acestea afectează direct instituirea sau funcționarea pieței interne. Pentru ca această condiție să fie îndeplinită, este necesar ca propunerile de legislație a UE în domeniul impozitării directe să aibă ca scop rectificarea neconcordanțelor existente în funcționarea pieței interne. În multe cazuri, aceasta ar însemna că măsurile UE abordează exclusiv situațiile transfrontaliere.

Lipsa transparenței facilitează activitățile anumitor intermediari care sunt implicați în promovarea și vânzarea de modalități de planificare fiscală agresivă cu implicații transfrontaliere. În consecință, statele membre suferă de pe urma transferului de profituri, care în caz contrar ar fi generate și ar deveni impozabile pe teritoriul lor, către jurisdicții care aplică o impozitare redusă și, deseori, se confruntă cu erodarea bazelor lor fiscale. În plus, o astfel de situație conduce la condiții de concurență fiscală neloială împotriva întreprinderilor care refuză să se angajeze în astfel de activități ilegale. Rezultatul final este denaturarea funcționării pieței interne. În concluzie, o asemenea situație poate fi tratată numai prin intermediul unei abordări uniforme destinate să îmbunătățească funcționarea pieței interne, astfel cum se prevede la articolul 115 din TFUE.

• Subsidiaritatea

Experiența arată că dispozițiile naționale menite să combată planificarea fiscală agresivă nu pot fi pe deplin eficace. Acest lucru se datorează faptului că un număr semnificativ de structuri concepute pentru a evita impozitele au o dimensiune transfrontalieră, în contextul în care capitalul și persoanele sunt de asemenea din ce în ce mai mobile, mai ales în cadrul unei piețe integrate cum este piața internă a UE. Necesitatea unei acțiuni colective la nivelul UE pentru a îmbunătăți situația actuală a devenit evidentă și poate completa în mod util inițiativele existente în acest domeniu, în special în contextul DAC. Acest lucru este valabil cu atât mai mult cu cât instrumentele existente la nivel național s-au dovedit a fi numai parțial eficace în ceea ce privește sporirea transparenței.

Prin urmare, piața internă necesită un mecanism robust pentru a aborda lacunele respective într-un mod uniform și pentru a rectifica denaturările existente prin asigurarea faptului că autoritățile fiscale primesc informații adecvate, în timp util, cu privire la modalitățile de planificare fiscală potențial agresivă cu implicații transfrontaliere.

Având în vedere faptul că comunicarea obligatorie a informațiilor are ca scop informarea autorităților fiscale cu privire la modalitățile care au o dimensiune ce depășește o singură jurisdicție, este necesar ca orice astfel de inițiativă să fie întreprinsă prin acțiuni la nivelul UE,

pentru a se asigura o abordare uniformă cu privire la problema identificată. Dacă statele membre s-ar angaja în acțiuni necoordonate din proprie inițiativă, s-ar crea un mozaic de norme privind comunicarea de către intermediari a informațiilor referitoare la modalități. Prin urmare, concurența fiscală neloială dintre statele membre ar avea șanse să persiste.

Chiar și în cazul în care un singur stat membru este implicat într-o modalitate sau o serie de modalități de planificare fiscală potențial agresivă cu o țară terță, există un element transfrontalier care ar putea crea un risc de denaturare a funcționării pieței interne. Mai precis, structura pieței interne se bazează pe principiul liberei circulații a persoanelor, a mărfurilor, a serviciilor și a capitalului și este cuplată cu beneficiile care derivă din directivele privind impozitul pe profit. De aici rezultă că nivelul efectiv de protecție a pieței interne este definit în general prin referire la statul membru cel mai slab. De aceea, o modalitate transfrontalieră de planificare fiscală potențial agresivă care implică un singur stat membru afectează de fapt toate statele membre.

Dacă decizia cu privire la acest element este lăsată la latitudinea inițiativelor naționale individuale, unele state ar putea decide să acționeze, în timp ce altele nu, mai ales deoarece Acțiunea 12 privind BEPS nu este un standard minim și punerea sa în aplicare în UE ar putea, prin urmare, să difere în mod substanțial. Într-adevăr, în cadrul consultării publice, 39 din 131 de părți interesate au răspuns că, în cazul în care nu ar exista nicio acțiune la nivelul UE, nu ar fi introdusă nicio cerință de transparență, iar 107 părți interesate au afirmat că ar fi probabil sau foarte probabil să fie introduse cerințe de transparență diferite. Din toate aceste motive, introducerea prin intermediul legislației UE a unei cerințe de raportare legate de schimbul de informații ar rezolva problemele identificate și ar contribui la îmbunătățirea funcționării pieței interne.

Mai mult, acțiunea la nivelul UE în ceea ce privește comunicarea informațiilor ar aduce o valoare adăugată, față de inițiativele individuale ale statelor membre în acest domeniu. Aceasta se datorează faptului că, mai ales atunci când este însoțită de un schimb de informații, comunicarea informațiilor cu privire la modalitățile de planificare fiscală potențial agresivă va permite administrațiilor fiscale să obțină o imagine completă a impactului tranzacțiilor transfrontaliere asupra bazei de impozitare generale. Astfel, UE se găsește într-o poziție mai bună decât orice stat membru individual în ceea ce privește asigurarea eficacității și integralității sistemului de schimb de informații.

- **Proportionalitatea**

Răspunsul politic propus se limitează la abordarea modalităților de planificare fiscală potențial agresivă care implică un element transfrontalier. Având în vedere faptul că denaturările identificate în ceea ce privește funcționarea pieței interne se extind de obicei dincolo de granițele unui singur stat membru, limitarea normelor comune la situațiile transfrontaliere din UE reprezintă minimul necesar pentru abordarea problemelor într-un mod eficace. Astfel, normele propuse reprezintă un răspuns proporțional la problemele identificate, deoarece nu depășesc ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului tratatelor referitor la o piață internă care funcționează mai bine și fără denaturări.

- **Alegerea instrumentului**

Temeiul juridic al prezentei propuneri este articolul 115 din TFUE, care prevede în mod explicit că legislația în acest domeniu poate fi adoptată doar sub forma juridică a unei directive. Prin urmare, nu este permisă utilizarea niciunui alt tip de act juridic al UE atunci când este vorba de adoptarea unor norme obligatorii în domeniul impozitării directe.

În plus, directiva propusă reprezintă cea de a cincea modificare a DAC începând din 2014; astfel, ea urmează Directivelor 2014/107/UE, (UE) 2015/2376, (UE) 2016/881 și (UE) 2016/2258 ale Consiliului.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

• Evaluări

Legislația propusă modifică DAC pentru a prevedea comunicarea obligatorie de informații privind modalitățile de planificare fiscală potențial agresivă și pentru a extinde domeniul de aplicare al schimbului automat de informații dintre autoritățile fiscale în vederea includerii acestor modalități. Astfel, raționamentul din spatele modificărilor propuse este legat de abordarea unei noi teme, pentru a consolida eforturile statelor membre de combatere a evitării obligațiilor fiscale și a evaziunii fiscale. Modificările propuse nu au ca obiect rectificarea deficiențelor identificate ale instrumentului subiacent (și anume DAC), ci mai degrabă extinderea domeniului de aplicare al acestuia la o temă suplimentară în cazul căreia necesitatea de acțiune este justificată de constatările activității OCDE cu privire la Acțiunea 12 și de consultările Comisiei cu părțile interesate.

Până în prezent nu s-a făcut nicio evaluare a DAC. Primul raport în acest sens trebuie prezentat până la 1 ianuarie 2018. După aceea, Comisia va trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului, la fiecare cinci ani, un raport privind aplicarea DAC. În acest scop, statele membre s-au angajat să comunice Comisiei informațiile necesare pentru evaluarea eficacității cooperării administrative, precum și date statistice.

Legislația propusă a fost concepută în modul cel mai eficient din punctul de vedere al costurilor. Astfel, cadrul avut în vedere va utiliza, după realizarea ajustărilor necesare, un instrument IT existent pentru schimbul de informații care a fost inițial creat pentru a permite schimburile de informații privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră (DAC 3).

• Consultările cu părțile interesate

La 10 noiembrie 2016, Comisia Europeană a lansat o consultare publică pentru a colecta opinii cu privire la calea de urmat în ceea ce privește acțiunile UE legate de crearea unor măsuri disuasive pentru consilierii și intermediarii care facilitează schemele de planificare fiscală potențial agresivă.

A fost prezentată o serie de opțiuni posibile și părțile interesate și-au exprimat opinia într-un total de 131 de răspunsuri. Cea mai mare parte a răspunsurilor a provenit de la asociații comerciale/de întreprinderi/profesionale, care au oferit 27 % dintre răspunsuri, și de la cetățeni - 20 % dintre răspunsuri. Din punct de vedere geografic, cea mai mare parte a răspunsurilor a venit din Germania (24 % din totalul răspunsurilor).

Dintre toți respondenții, 46 au răspuns că au primit consiliere fiscală profesională, iar în peste jumătate din cazuri această contribuție a fost primită de la consilieri fiscali - cel mai mare grup profesional (52 %). În plus, 30 de respondenți au răspuns că au furnizat consiliere fiscală, iar jumătate dintre ei au declarat că au păstrat contactul cu autoritățile fiscale.

- **Statele membre**

Principiul care stă la baza legislației propuse este în conformitate cu tendințele în domeniul impozitării internaționale, precum cele prezentate în contextul proiectului OCDE/G20 împotriva BEPS. Majoritatea statelor membre sunt membre ale OCDE, care a organizat ample consultări publice cu părțile interesate cu privire la fiecare dintre acțiunile anti-BEPS în perioada 2013-2015. În consecință, statele membre care sunt membre ale OCDE au participat la dezbateri prelungite și detaliate cu privire la acțiunile anti-BEPS în cadrul OCDE și ar trebui să se considere că au fost consultate suficient cu privire la această inițiativă.

La 2 martie 2017, DG TAXUD a organizat o reuniune a Grupului de lucru IV și statele membre au avut oportunitatea de a dezbate tema comunicării de către intermediari a informațiilor cu privire la modalitățile de planificare fiscală potențial agresivă, urmată de un schimb automat de informații între autoritățile fiscale.

Pe lângă aceasta, Comisia a organizat discuții speciale cu reprezentanți ai statelor membre care au deja experiență practică în ceea ce privește normele de comunicare obligatorie a informațiilor la nivel național.

- **Evaluarea impactului**

Comisia a realizat o evaluare a impactului cu privire la alternativele de politică relevante care au primit un aviz favorabil din partea Comitetului de analiză a reglementării la 24 mai 2017 [SEC(2017) 307]¹⁷. Comitetul de analiză a reglementării a formulat o serie de recomandări de îmbunătățire de care trebuie să se țină seama în cadrul raportului final privind evaluarea impactului [SWD(2017) 236]¹⁸.

Diferitele opțiuni de politică au fost evaluate pe baza criteriilor de eficacitate, eficiență și coerență față de scenariul de referință. Provocarea o constat în găsirea unei modalități de concepere a unui sistem proporțional pentru a viza majoritatea formelor agresive de planificare fiscală. Raportul OCDE referitor la Acțiunea 12 privind BEPS oferă exemple de abordări adoptate de autoritățile fiscale dintr-o serie de jurisdicții din întreaga lume, inclusiv cele trei regimuri naționale de comunicare obligatorie a informațiilor care există în UE, și anume în Irlanda, în Portugalia și în Regatul Unit.

Consultarea publică a stabilit o listă de opțiuni de politică pentru părțile interesate. Unele dintre aceste opțiuni se refereau la tipul de instrument juridic adecvat pentru inițiativa propusă. Mai precis, era vorba de a stabili dacă soluția optimă era de ordin legislativ sau sub forma unor instrumente juridice neobligatorii gen recomandare sau cod de conduită. Dintre opțiunile bazate pe norme obligatorii, părțile interesate au fost invitate să examineze în principal posibilitatea de a conveni asupra unui cadru comun pentru comunicarea de informații către autoritățile fiscale sau, alternativ, de a cupla comunicarea informațiilor cu un schimb automat al informațiilor comunicate între toate autoritățile fiscale din UE.

În urma consultărilor cu părțile interesate, a reieșit în mod clar că toate opțiunile de politică disponibile care implicau norme obligatorii ar duce la un rezultat similar. Astfel, dacă există o comunicare (obligatorie) de date către autoritățile fiscale, aceasta permite întotdeauna o anumită formă de schimb de informații. Aceasta se datorează faptului că schimburile spontane fac parte din cadrul general al Directivei privind cooperarea administrativă. Prin urmare,

¹⁷ <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>

¹⁸ <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>

schimbul de informații este prezent în forme distincte în cadrul tuturor opțiunilor de politică ce presupun o comunicare de date.

Mai mult, s-a considerat că singura comparație reală între opțiunile de politică ar putea fi realizată în practică între un context în care există obligația de a comunica informații referitoare la modalitățile de planificare fiscală potențial agresivă (cuplată cu schimbul de informații) și un context în care nu există o astfel de obligație, și anume așa-numitul scenariu de statu-quo. În plus, perspectiva limitării schimbului de informații la un schimb spontan nu pare consecventă cu seria de inițiative adoptate recent de Comisie în domeniul transparenței. Astfel, cadrul privind schimbul de informații, atât în ceea ce privește normele care pun în aplicare Standardul comun de raportare (SCR) în UE, cât și deciziile anticipate cu aplicare transfrontalieră, implică schimburi automate.

Opțiunea preferată

Opțiunea preferată este cerința ca statele membre (i) să stabilească o obligație explicită a autorităților lor fiscale naționale privind comunicarea obligatorie a informațiilor referitoare la schemele de planificare fiscală potențial agresivă care prezintă un element transfrontalier; și (ii) să se asigure că autoritățile lor fiscale naționale împărtășesc automat aceste informații cu autoritățile fiscale ale altor state membre, utilizând mecanismul prevăzut în DAC.

Beneficiile opțiunii preferate

Cerința de a raporta în temeiul unui regim de comunicare obligatorie a informațiilor va spori presiunea asupra intermediarilor astfel încât aceștia să se abțină de la conceperea, comercializarea și implementarea de modalități de planificare fiscală agresivă. În mod similar, contribuabilii vor fi mai puțin tentați să creeze sau să utilizeze astfel de scheme în cazul în care știu că schemele respective ar trebui să fie raportate în temeiul unui regim de comunicare obligatorie a informațiilor. În prezent, autoritățile fiscale dispun de cunoștințe limitate în privința modalităților de planificare fiscală străine și această comunicare de informații ar putea să le pună la dispoziție, în timp util, informații care să le permită să reacționeze rapid cu măsuri operaționale sau cu modificări legislative și/sau de reglementare. În plus, datele ar putea fi folosite la evaluarea riscurilor și în scopuri de audit. Aceste beneficii vor ajuta statele membre să își protejeze bazele de impozitare directă și să sporească/să colecteze veniturile fiscale. Un regim de comunicare obligatorie a informațiilor va ajuta, de asemenea, la crearea unor condiții de concurență echitabile pentru societăți, deoarece întreprinderile mai mari sunt mai susceptibile decât IMM-urile să utilizeze astfel de scheme în scopul evitării obligațiilor fiscale într-un context transfrontalier. Dintr-o perspectivă societală, un regim de comunicare obligatorie a informațiilor va oferi un mediu fiscal mai echitabil, date fiind beneficiile menționate anterior.

Costurile opțiunii preferate

Costurile propunerii din punctul de vedere al veniturilor fiscale naționale depind de modul în care statele membre își adaptează legislația și alocă resurse pentru a-și îndeplini obligațiile privind comunicarea informațiilor. Cu toate acestea, se prevede că sistemele existente de raportare și de schimb de informații, precum registrul central al deciziilor fiscale anticipate,

vor oferi un cadru care să poată găzdui schimbul automat de informații cu privire la modalitățile de planificare fiscală raportabile între autoritățile naționale.

Costurile pentru intermediari ar trebui să fie foarte limitate, deoarece este probabil ca informațiile raportabile să fie disponibile în fișele de sinteză care promovează o schemă către contribuabili. Doar într-o serie limitată de circumstanțe ar trebui contribuabilii să raporteze ei înșiși cu privire la aceste scheme și să suporte costurile asociate obligațiilor de raportare.

Adecvarea reglementărilor

Propunerea a fost concepută astfel încât să reducă la minimum sarcinile administrative pentru intermediari, pentru contribuabili și pentru administrațiile publice. Opțiunea politică preferată reprezintă un răspuns proporțional la problemele identificate, deoarece nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului tratatelor referitor la o mai bună funcționare a pieței interne fără denaturări. Normele comune vor fi limitate la crearea cadrului comun minim necesar pentru comunicarea de informații cu privire la modalitățile care ar putea fi dăunătoare. De exemplu:

- (i) normele stabilesc responsabilități de raportare clare, pentru a evita dubla raportare;
- (ii) normele comune sunt limitate la abordarea schemelor de planificare fiscală potențial agresivă care prezintă un element transfrontalier în cadrul UE;
- (iii) nu există nicio cerință ca schemele fiscale raportate să fie date publicității, fiind prevăzut doar schimbul automat de informații între statele membre ale UE;
- (iv) impunerea de sancțiuni pentru nerespectarea dispozițiilor naționale care transpun directiva în dreptul intern va rămâne sub controlul suveran al statelor membre.

În plus, abordarea armonizată merge până la punctul în care autoritățile naționale competente iau cunoștință despre modalitățile potențial agresive. După aceea, statele membre sunt cele care trebuie să decidă modul în care urmăresc cazurile de modalități nelegitime.

Instrumentul juridic

În ceea ce privește opțiunile legislative, au fost analizate trei posibilități:

- (i) o recomandare a Comisiei (instrument cu caracter neobligatoriu) pentru a încuraja statele membre să introducă un regim de comunicare obligatorie a informațiilor și o trimitere la Grupul de lucru pentru codul de conduită privind impozitarea întreprinderilor;
- (ii) un cod de conduită al intermediarilor, la nivelul UE (instrument cu caracter neobligatoriu), pentru anumite profesii reglementate;
- (iii) o directivă a UE (instrument cu caracter obligatoriu) care să impună statelor membre să introducă un regim de comunicare obligatorie a informațiilor, combinat cu schimbul de informații.

Evaluarea diferitelor opțiuni a condus la o opțiune preferată sub forma unei directive. Analiza arată că această opțiune prezintă avantaje clare în ceea ce privește eficacitatea, eficiența și coerența, deoarece ar aborda problemele identificate la cel mai mic cost. În plus, opțiunea unei directive rămâne avantajoasă față de alternativa de a nu lua nicio măsură.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

A se vedea fișa financiară legislativă.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, de evaluare și de raportare**

Statele membre transmit Comisiei o evaluare anuală a eficacității schimbului automat de informații, precum și a rezultatelor practice obținute. Statele membre trebuie să furnizeze, de asemenea, informații relevante și o listă de date statistice, care este stabilită de Comisie în conformitate cu procedura de la articolul 26 alineatul (2) (măsuri de punere în aplicare), pentru evaluarea prezentei directive. La fiecare cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la aplicarea prezentei directive; termenul ar trebui să înceapă să curgă de la 1 ianuarie 2013. Rezultatele prezentei propuneri (care modifică DAC) vor fi incluse în raportul de evaluare adresat Parlamentului European și Consiliului care va fi emis până la 1 ianuarie 2023.

- **Documente explicative (în cazul directivelor)**

Nu se aplică.

- **Explicații detaliate referitoare la prevederile specifice ale propunerii**

Legislația propusă constă în principal în următoarele elemente:

- **Comunicarea informațiilor către autoritățile fiscale, cuplată cu schimbul automat de informații**

Propunerea de directivă impune intermediarilor obligația de a comunica autorităților fiscale informații privind modalitățile de planificare fiscală potențial agresivă dacă sunt implicați în astfel de modalități, în cadrul exercitării profesiei lor, prin conceperea și promovarea acestora. Obligația se limitează la situațiile transfrontaliere, și anume situațiile în care sunt implicate fie mai mult de un stat membru, fie un stat membru și o țară terță. Astfel, doar în asemenea circumstanțe se justifică, din cauza impactului potențial asupra funcționării pieței interne, necesitatea de a adopta un set comun de norme, în loc ca abordarea acestei chestiuni să fie lăsată la nivel național. Pentru a asigura eficacitatea maximă a măsurilor propuse, dată fiind dimensiunea transfrontalieră a modalităților raportabile, informațiile comunicate fac obiectul unui schimb automat de informații între autoritățile fiscale naționale. În practică, normele propun ca schimbul de informații să se realizeze prin înregistrarea modalităților comunicate într-un registru central la care să aibă acces toate statele membre.

Comisia va avea de asemenea un acces limitat la informațiile care fac obiectul schimburilor (și anume la nivelul la care are dreptul pentru deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră), pentru a monitoriza buna funcționare a directivei.

- **Cine are sarcina de comunicare a informațiilor**

Obligația de comunicare a informațiilor se referă la acele „persoane” (adică persoane fizice sau juridice sau entități fără personalitate juridică) care sunt identificate ca intermediari.

Absența unui intermediar în sensul directivei

Este posibil ca obligația de a comunica informații să nu poată fi impusă unui intermediar din cauza privilegiului juridic profesional sau pur și simplu pentru că intermediarul nu are o prezență în cadrul Uniunii. Se poate întâmpla, de asemenea, să nu existe niciun intermediar deoarece un contribuabil concepe și implementează singur o schemă. În astfel de circumstanțe, autoritățile fiscale nu vor pierde posibilitatea de a primi informații cu privire la modalitățile fiscale care este posibil să fie legate de structuri agresive. Obligația de comunicare a informațiilor este în acest caz transferată asupra contribuabililor care utilizează modalitatea.

- **Mai mult de o persoană se califică drept intermediar sau contribuabil**

Se întâmplă deseori ca un intermediar să mențină o prezență în mai multe state prin intermediul unor birouri, firme etc. și, de asemenea, să angajeze alți actori independenți de pe plan local pentru a furniza consiliere fiscală cu privire la anumite modalități. În astfel de circumstanțe, doar intermediarul care poartă responsabilitatea față de contribuabil(i) pentru conceperea și implementarea modalității (modalităților) este obligat să depună informațiile solicitate pe lângă autoritățile fiscale.

Dacă obligația de a depune informații a fost transferată asupra contribuabilului și aceeași modalitate fiscală transfrontalieră raportabilă urmează să fie utilizată de mai multe părți afiliate, doar contribuabilul care a fost responsabil pentru convenirea modalității (modalităților) cu intermediarul are sarcina de a depune informații.

- **Termene pentru comunicarea informațiilor și pentru schimbul automat de informații**

Întrucât comunicarea de informații are mai multe șanse de a-și realiza efectul disuasiv preconizat dacă informațiile relevante ajung de timpuriu la autoritățile fiscale, legislația propusă prevede ca informațiile referitoare la modalitățile transfrontaliere raportabile să fie comunicate înaintea implementării efective a schemei (schemelor). Pornind de la această premisă, intermediarii comunică informațiile referitoare la modalitățile raportabile într-un termen de cinci zile care începe în ziua următoare celei în care aceste modalități devin disponibile pentru a fi implementate de un contribuabil.

În cazul în care contribuabilii sunt cei care trebuie să comunice informațiile, în lipsa unui intermediar responsabil, termenul pentru comunicarea informațiilor este ușor prelungit, și anume la cinci zile după ziua în care modalitatea transfrontalieră raportabilă sau prima etapă dintr-o serie de astfel de modalități a fost implementată.

Schimbul automat ulterior de informații cu privire la aceste modalități are loc în fiecare trimestru al unui an. Datorită comunicării de timpuriu a acestor informații, autoritățile fiscale care sunt cel mai strâns legate de modalitatea respectivă vor obține suficiente date pentru a lua din timp măsuri împotriva evitării obligațiilor fiscale.

- **Stabilirea unei liste a semnelor distinctive, în locul definirii planificării fiscale agresive**

O încercare de a defini conceptul de planificare fiscală agresivă ar risca să fie un exercițiu inutil. Aceasta se datorează faptului că structurile de planificare fiscală agresivă au evoluat de-a lungul anilor pentru a deveni deosebit de complexe și sunt întotdeauna supuse unor modificări și adaptări constante pentru a reacționa la contramăsurile defensive luate de autoritățile fiscale. În acest context, legislația propusă include o compilație a caracteristicilor și elementelor de tranzacții care prezintă un puternic indiciu de evitare a obligațiilor fiscale sau de abuz fiscal. Aceste

caracteristici și elemente sunt denumite „semne distinctive” și este suficient ca o modalitate să se încadreze în sfera unuia dintre ele pentru a fi tratată ca raportabilă către autoritățile fiscale.

- **Schimbul automat de informații prin intermediul rețelei comune de comunicații (CCN) a UE**

În ceea ce privește aspectele operaționale ale schimbului automat obligatoriu de informații, directiva propusă face trimitere la mecanismul introdus prin Directiva (UE) 2015/2376 a Consiliului, și anume rețeaua comună de comunicații (CCN). Aceasta va servi drept cadru comun pentru schimburile de informații și, în acest scop, domeniul său de aplicare va fi extins.

Informațiile vor fi înregistrate într-un registru central securizat privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal. De asemenea, statele membre vor implementa o serie de modalități practice, între care măsuri de standardizare a comunicării tuturor informațiilor necesare prin crearea unui formular standard. Aceasta va presupune specificarea cerințelor lingvistice pentru schimbul de informații avut în vedere și actualizarea în consecință a CCN.

- **Sanțiuni eficace în caz de nerespectare la nivel național**

Legislația propusă lasă la latitudinea statelor membre să stabilească sancțiuni aplicabile în cazul încălcării normelor naționale de transpunere a prezentei directive în ordinea juridică națională. Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a asigura implementarea cadrului comun. Sancțiunile respective trebuie să fie eficace, proporționale și disuasive.

- **Măsuri de punere în aplicare**

Pentru a se asigura condiții uniforme de punere în aplicare a directivei propuse, mai precis a schimbului automat obligatoriu de informații între autoritățile fiscale, Comisiei îi sunt conferite competențe de punere în aplicare cu privire la următoarele teme:

- (i) adoptarea unui formular standard cu un număr limitat de componente, inclusiv regimul lingvistic;
- (ii) adoptarea modalităților practice necesare pentru actualizarea registrului central privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal.

Aceste competențe trebuie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului.

- **Acte delegate**

Pentru a aborda posibila necesitate de a actualiza semnele distinctive pe baza informațiilor obținute din comunicările privind modalitățile, Comisiei îi este conferită competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal în legătură cu modalitățile transfrontaliere raportabile

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 113 și 115,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Pentru a permite luare de noi inițiative în domeniul transparenței fiscale la nivelul Uniunii, Directiva 2011/16/UE a Consiliului³ a fost modificată în mai multe rânduri în ultimii ani. În acest context, Directiva (UE) 2014/107 a Consiliului⁴ a introdus un standard comun de raportare (SCR) pentru informațiile cu privire la conturile financiare în cadrul Uniunii. Standardul, care a fost elaborat în cadrul Forumului mondial al OCDE, prevede schimbul automat de informații cu privire la conturile financiare deținute de nerezidenții fiscali și stabilește un cadru pentru acest schimb de informații la nivel mondial. Directiva 2011/16/UE a fost modificată prin Directiva (UE) 2015/2376 a Consiliului⁵, care prevedea schimbul automat de informații privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră, și prin Directiva (UE) 2016/881 a Consiliului⁶, care prevedea comunicarea informațiilor și schimbul automat obligatoriu de informații privind raportarea pentru fiecare țară a întreprinderilor multinaționale în rândul autorităților fiscale. Având în vedere utilitatea pentru autoritățile fiscale a informațiilor care au ca scop combaterea spălării banilor,

¹ JO C , , p. .

² JO C , , p. .

³ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

⁴ Directiva 2014/107/UE a Consiliului din 9 decembrie 2014 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (JO L 359, 16.12.2014, p. 1).

⁵ Directiva (UE) 2015/2376 a Consiliului din 8 decembrie 2015 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (JO L 332, 18.12.2015, p. 1).

⁶ Directiva (UE) 2016/881 a Consiliului din 25 mai 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (JO L 146, 3.6.2016, p. 8).

Directiva (UE) 2016/2258 a Consiliului⁷ a impus asupra statelor membre obligația de a oferi administrațiilor fiscale acces la procedurile de precauție privind clientela aplicate de instituțiile financiare în temeiul Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului⁸. Cu toate că Directiva 2011/16/UE a fost modificată de mai multe ori în scopul îmbunătățirii mijloacelor pe care le pot folosi autoritățile fiscale pentru a combate evitarea obligațiilor fiscale și evaziunea fiscală, există în continuare o nevoie de consolidare a anumitor aspecte specifice privind transparența din cadrul de impozitare existent.

- (2) Statelor membre le este din ce în ce mai greu să își protejeze bazele fiscale naționale împotriva eroziunii, pe măsură ce structurile de planificare fiscală au evoluat într-unele foarte sofisticate și profită deseori de mobilitatea sporită atât a capitalului, cât și a persoanelor în cadrul pieței interne. Aceste structuri constau de obicei în modalități care sunt dezvoltate la nivelul mai multor jurisdicții și permit transferarea profiturilor impozabile către regimuri fiscale mai favorabile sau au efectul de a reduce cuantumul global al impozitelor care trebuie plătite de contribuabil. Ca urmare, state membre se confruntă deseori cu reduceri considerabile ale veniturilor lor fiscale, ceea ce le împiedică să aplice politici fiscale favorabile creșterii economice. Prin urmare, este esențial ca autoritățile fiscale ale statelor membre să obțină informații cuprinzătoare și relevante cu privire la modalitățile de planificare fiscală potențial agresivă. Aceste informații ar permite autorităților respective să poată reacționa cu promptitudine împotriva practicilor fiscale dăunătoare și să elimine lacunele prin adoptarea de acte legislative sau prin efectuarea de evaluări adecvate ale riscurilor și de audituri fiscale.
- (3) Având în vedere că majoritatea modalităților de planificare fiscală potențial agresivă traversează mai multe jurisdicții, comunicarea de informații cu privire la aceste modalități ar duce la rezultate pozitive suplimentare dacă informațiile respective ar fi de asemenea împărtășite între statele membre. În special, schimbul automat de informații între administrațiile fiscale este esențial pentru a pune la dispoziția acestor autorități informațiile care le sunt necesare pentru a putea lua măsuri în cazul în care observă practici fiscale agresive.
- (4) Recunoscând modul în care un cadru transparent pentru dezvoltarea activității economice ar putea contribui la combaterea evitării obligațiilor fiscale și a evaziunii fiscale pe piața internă, Comisia a fost invitată să se angajeze în inițiative privind comunicarea obligatorie a informațiilor referitoare la modalitățile de planificare fiscală potențial agresivă, în concordanță cu Acțiunea 12 a Planului OCDE privind erodarea bazei de impunere și transferul profiturilor (BEPS). În acest context, Parlamentul European a solicitat măsuri mai dure împotriva intermediarilor care participă la modalități ce pot duce la evitarea obligațiilor fiscale și la evaziune fiscală.
- (5) Este necesar să se reamintească modul în care anumiți intermediari financiari și alți furnizori de servicii de consiliere fiscală par să își fi ajutat în mod activ clienții să ascundă bani în străinătate. Mai mult, cu toate că SCR introdus prin Directiva

⁷ Directiva (UE) 2016/2258 a Consiliului din 6 decembrie 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește accesul autorităților fiscale la informații privind combaterea spălării banilor (JO L 342, 16.12.2016, p. 1).

⁸ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

2014/107/UE a Consiliului⁹ reprezintă un important pas înainte în crearea unui cadru transparent de impozitare în Uniune, cel puțin în ceea ce privește informațiile referitoare la conturile financiare, el poate fi în continuare îmbunătățit.

- (6) Comunicarea informațiilor referitoare la modalitățile de planificare fiscală potențial agresivă cu dimensiune transfrontalieră poate contribui în mod eficace la eforturile de creare a unui mediu de fiscalitate echitabilă în cadrul pieței interne. În acest context, impunerea asupra intermediarilor a obligației de a informa autoritățile fiscale cu privire la anumite modalități transfrontaliere care ar putea fi utilizate în scopul evitării obligațiilor fiscale ar constitui un pas în direcția cea bună. Pentru a dezvolta o politică mai cuprinzătoare, ar fi de asemenea esențial ca un al doilea pas, după comunicarea informațiilor, să fie împărtășirea de către autoritățile fiscale a acestor informații omologilor lor din alte state membre. Aceste mecanisme ar trebui să sporească și eficacitatea SCR. În plus, ar fi esențial să se acorde acces Comisiei la un volum suficient de informații care să îi permită acesteia să monitorizeze buna funcționare a prezentei directive. Acest acces al Comisiei la informații nu scutește un stat membru de obligațiile sale de a notifica toate ajutoarele de stat Comisiei.
- (7) Se recunoaște faptul că comunicarea informațiilor referitoare la modalitățile transfrontaliere de planificare fiscală potențial agresivă ar avea mai multe șanse de a-și atinge efectul disuasiv dorit dacă informațiile relevante ar ajunge de timpuriu la autoritățile fiscale, cu alte cuvinte înainte ca modalitățile la care se referă informațiile să fie efectiv implementate. În cazul în care obligația de comunicare a informațiilor este transferată asupra contribuabililor, ar fi practic să se impună obligația de a comunica ceva mai târziu informațiile referitoare la respectivele modalități transfrontaliere de planificare fiscală potențial agresivă, deoarece este posibil ca contribuabilii să nu fie conștienți de natura modalităților în momentul conceperii lor. Pentru a facilita sarcina administrațiilor statelor membre, schimbul automat ulterior al informațiilor referitoare la aceste modalități ar putea avea loc trimestrial.
- (8) Pentru a asigura buna funcționare a pieței și pentru a preveni apariția de lacune în cadrul normativ propus, obligația de comunicare a informațiilor ar trebui impusă asupra tuturor actorilor care sunt implicați de obicei în conceperea, comercializarea, organizarea sau gestionarea implementării unei tranzacții transfrontaliere raportabile sau a unei serii de astfel de tranzacții, precum și asupra celor care oferă asistență sau consiliere. De asemenea, nu ar trebui pierdut din vedere faptul că, în anumite cazuri, obligația de comunicare a informațiilor nu ar putea fi impusă unui intermediar din cauza unui privilegiu juridic profesional sau în cazul în care nu există niciun intermediar deoarece, de exemplu, contribuabilul concepe și implementează singur o schemă. Așadar, ar fi esențial ca, în astfel de circumstanțe, autoritățile fiscale să nu piardă posibilitatea de a primi informații cu privire la modalitățile fiscale care este posibil să fie legate de planificarea fiscală agresivă. Prin urmare, ar fi necesar ca, în aceste cazuri, obligația de comunicare a informațiilor să fie transferată asupra contribuabilului care beneficiază de modalitatea respectivă.
- (9) Modalitățile de planificare fiscală agresivă au evoluat de-a lungul anilor pentru a deveni mult mai complexe și sunt întotdeauna supuse unor modificări și adaptări constante ca reacție la contramăsurile defensive luate de autoritățile fiscale. Având în vedere cele de mai sus, ar fi mai eficace să se încerce captarea modalităților de

⁹ Directiva 2014/107/UE a Consiliului din 9 decembrie 2014 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (JO L 359, 16.12.2014, p. 1).

planificare fiscală potențial agresivă prin compilarea unei liste a acelor caracteristici și elemente ale tranzacțiilor care prezintă un puternic indiciu de evitare a obligațiilor fiscale sau de abuz fiscal, mai degrabă decât să se definească conceptul de planificare fiscală agresivă. Aceste indicii sunt denumite „semne distinctive”.

- (10) Dat fiind că obiectivul principal al unui astfel de act legislativ ar trebui să se concentreze pe asigurarea bunei funcționări a pieței interne, ar fi esențial să nu se reglementeze la nivelul Uniunii mai mult decât este necesar pentru a atinge obiectivele avute în vedere. De aceea, ar fi necesar ca orice norme comune privind comunicarea de informații să fie limitate la situațiile transfrontaliere, și anume la situațiile în care sunt implicate fie mai mult de un stat membru, fie un stat membru și o țară terță. În asemenea circumstanțe, din cauza impactului potențial asupra funcționării pieței interne, se justifică necesitatea de a adopta un set comun de norme, în loc de a lăsa statelor membre sarcina de a aborda această chestiune.
- (11) Având în vedere că modalitățile cu privire la care se comunică informații ar trebui să aibă o dimensiune transfrontalieră, ar fi important ca informațiile relevante să fie împărtășite și autorităților fiscale din alte state membre, pentru a asigura eficacitatea maximă a prezentei directive în ceea ce privește descurajarea practicilor de planificare fiscală agresivă. Mecanismul pentru schimbul de informații în contextul deciziilor fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și al acordurilor prealabile privind prețul de transfer ar trebui utilizat și pentru a permite schimbul automat obligatoriu între autoritățile fiscale din Uniune al informațiilor comunicate cu privire la modalitățile transfrontaliere de planificare fiscală potențial agresivă.
- (12) Pentru a facilita schimbul automat de informații și a spori utilizarea eficientă a resurselor, schimburile de informații ar trebui să fie realizate prin intermediul rețelei comune de comunicații (CCN) dezvoltate de Uniune. În acest context, informațiile ar fi înregistrate într-un registru central securizat privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal. De asemenea, statele membre ar trebui să implementeze o serie de modalități practice, între care măsuri de standardizare a comunicării tuturor informațiilor necesare prin crearea unui formular standard. Aceasta ar trebui să presupună, de asemenea, specificarea cerințelor lingvistice pentru schimbul de informații avut în vedere și actualizarea în consecință a CCN.
- (13) Pentru a îmbunătăți perspectivele de eficacitate ale prezentei directive, statele membre ar trebui să stabilească sancțiuni împotriva încălcării normelor naționale de punere în aplicare a prezentei directive și să asigure faptul că aceste sancțiuni se aplică efectiv în practică, sunt proporționale și au un efect disuasiv.
- (14) În vederea completării sau a modificării anumitor elemente neesențiale ale prezentei directive, Comisiei ar trebui să îi fie delegată competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în legătură cu actualizarea semnelor distinctive, pentru a include în lista semnelor distinctive modalități sau serii de modalități de planificare fiscală potențial agresivă ca reacție la actualizarea informațiilor cu privire la modalitățile sau seriile de modalități în cauză în urma comunicării obligatorii de informații referitoare la astfel de modalități.
- (15) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentei directive, în special pentru schimbul automat de informații între autoritățile fiscale, Comisiei ar trebui să îi fie conferite competențe de executare pentru a adopta un formular standard cu un număr limitat de componente, inclusiv regimul lingvistic. Din același motiv, Comisiei ar trebui să îi fie conferite, de asemenea, competențe de executare pentru a

adopta măsurile practice necesare pentru actualizarea registrului central privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁰.

- (16) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului¹¹. Orice prelucrare a datelor cu caracter personal efectuată în cadrul prezentei directive trebuie să fie în conformitate cu Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹² și cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001.
- (17) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (18) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume îmbunătățirea funcționării pieței interne prin descurajarea utilizării de modalități transfrontaliere de planificare fiscală agresivă, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre acționând individual într-un mod necoordonat, ci poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii datorită faptului că vizează scheme care sunt dezvoltate pentru a putea profita de deficiențe ale pieței care provin din interacțiunea dintre norme fiscale naționale disparate, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității stabilit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv, în special având în vedere faptul că este limitată la modalitățile cu o dimensiune transfrontalieră care implică mai mult de un stat membru sau un stat membru și o țară terță.
- (19) Prin urmare, Directiva 2011/16/UE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2011/16/UE se modifică după cum urmează:

- (1) Articolul 3 se modifică după cum urmează:
 - (a) punctul 9 se modifică după cum urmează:
 - (i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) în sensul articolului 8 alineatul (1) și al articolelor 8a, 8aa și 8aaa, comunicarea sistematică de informații predefinite către alt stat membru, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite. În sensul

¹⁰ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

¹¹ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

¹² Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

articolului 8 alineatul (1), trimiterea la informațiile disponibile se referă la informații din dosarele fiscale ale statului membru care comunică informațiile respective, care pot fi accesate în conformitate cu procedurile de colectare și de procesare a informațiilor din acel stat membru.”;

(ii) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) în sensul celorlalte dispoziții din prezenta directivă în afara articolului 8 alineatele (1) și (3a) și a articolelor 8a, 8aa și 8aaa, comunicarea sistematică de informații predefinite prevăzută la literele (a) și (b) de la prezentul punct.”;

(b) se adaugă următoarele puncte:

„18. «modalitate transfrontalieră» înseamnă o modalitate sau o serie de modalități care implică fie mai mult de un stat membru, fie un stat membru și o țară terță, în cazul căreia este îndeplinită cel puțin una din următoarele condiții:

- (a) nu toate părțile la modalitate sau la seria de modalități sunt rezidente în scopuri fiscale în aceeași jurisdicție;
- (b) una sau mai multe dintre părțile la modalitate sau la seria de modalități au în același timp rezidența fiscală în mai mult de o jurisdicție;
- (c) una sau mai multe dintre părțile la modalitate sau la seria de modalități desfășoară o activitate în altă jurisdicție prin intermediul unui sediu permanent situat în jurisdicția respectivă, iar modalitatea sau seria de modalități constituie totalitatea sau o parte a activității acelui sediu permanent;
- (d) una sau mai multe dintre părțile la modalitate sau la seria de modalități desfășoară o activitate în altă jurisdicție prin intermediul unui sediu permanent care nu este situat în jurisdicția respectivă, iar modalitatea sau seria de modalități constituie totalitatea sau o parte a activității acelui sediu permanent;
- (e) modalitatea sau seria de modalități respectivă are un impact de ordin fiscal asupra a cel puțin două jurisdicții.

19. «modalitate transfrontalieră raportabilă» înseamnă orice modalitate sau serie de modalități transfrontaliere care prezintă cel puțin unul dintre semnele distinctive stabilite în anexa IV.

20. «semn distinctiv» înseamnă o caracteristică sau o însușire tipică a unei modalități sau serii de modalități, care este menționată în anexa IV.

21. «intermediar» înseamnă orice persoană care poartă răspunderea față de contribuabil pentru conceperea, comercializarea, organizarea sau gestionarea punerii în aplicare a aspectelor fiscale ale unei modalități transfrontaliere raportabile sau a unei serii de astfel de modalități în cursul prestării de servicii în domeniul fiscal. «Intermediar» înseamnă, de asemenea, orice persoană care se angajează să furnizeze, direct sau prin intermediul altor persoane cu care este afiliată, consiliere, asistență sau ajutor de ordin material în ceea ce privește conceperea, comercializarea, organizarea sau gestionarea aspectelor fiscale ale unei modalități transfrontaliere raportabile.

Pentru a fi un intermediar, o persoană trebuie să îndeplinească cel puțin una din următoarele condiții suplimentare:

- (a) să fie constituită într-un stat membru și/sau reglementată de legislația unui stat membru;
 - (b) să fie rezidentă în scopuri fiscale într-un stat membru;
 - (c) să fie înregistrată într-o asociație profesională legată de servicii fiscale, juridice sau de consultanță în cel puțin un stat membru;
 - (d) să fie stabilită în cel puțin un stat membru din care persoana își exercită profesia sau prestează servicii fiscale, juridice sau de consultanță.
22. «contribuabil» înseamnă orice persoană care utilizează o modalitate transfrontalieră raportabilă sau o serie de astfel de modalități pentru a-și optimiza potențial poziția fiscală.
23. «întreprindere asociată» înseamnă un contribuabil care este legat de alt contribuabil cel puțin în unul din următoarele moduri:
- (a) un contribuabil participă la gestionarea altui contribuabil prin faptul că se află în poziția de a exercita o influență semnificativă asupra celui alt contribuabil;
 - (b) un contribuabil participă la controlul asupra altui contribuabil printr-o participație care depășește 20 % din drepturile de vot;
 - (c) un contribuabil participă la capitalul altui contribuabil printr-un drept de proprietate care, direct sau indirect, depășește 20 % din capital.

Dacă aceiași contribuabili participă la gestionarea, la controlul sau la capitalul a mai mult de un contribuabil, toți contribuabilii în cauză sunt considerați întreprinderi asociate.

În cazul participațiilor indirecte, îndeplinirea condițiilor de la literele (b) și (c) se determină prin înmulțirea ratelor de participație pe nivelurile succesive. Se consideră că un contribuabil care deține mai mult de 50 % din drepturile de vot deține 100 % din drepturile de vot.

O persoană fizică, soțul său/soția sa și descendenții sau ascendenții direcți sunt considerați un singur contribuabil.”.

- (2) În capitolul II secțiunea II se adaugă următorul articol:

„Articolul 8aaa

Domeniul de aplicare și condițiile schimbului automat obligatoriu de informații cu privire la modalitățile transfrontaliere raportabile

1. Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a impune intermediarilor să depună la autoritățile fiscale competente informațiile cu privire la o modalitate transfrontalieră raportabilă sau o serie de astfel de modalități în termen de cinci zile lucrătoare începând din ziua următoare celei în care modalitatea transfrontalieră raportabilă sau seria de astfel de modalități a fost pusă la dispoziție spre implementare unuia sau mai multor contribuabili, de către intermediar, în urma

contactului acestuia cu contribuabilul sau contribuabilii respectivi sau în cazul în care prima etapă dintr-o serie de modalități a fost deja implementată.

2. Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a da intermediarilor dreptul de derogare de la depunerea informațiilor cu privire la o modalitate transfrontalieră raportabilă sau la o serie de astfel de modalități în cazul în care aceștia au dreptul la un privilegiu juridic profesional în temeiul legislației naționale a statului membru respectiv. În astfel de circumstanțe, obligația de a depune informațiile privind o astfel de modalitate sau serie de modalități cade în responsabilitatea contribuabilului, iar intermediarii informează contribuabilii cu privire la această responsabilitate care le revine în urma exercitării privilegiului respectiv.

Intermediarii nu pot beneficia de o derogare în temeiul primului paragraf decât în măsura în care își desfășoară activitatea în limitele legilor naționale relevante care le definesc profesia.

Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că, în cazul în care nu există niciun intermediar în sensul articolului 3 punctul 21, obligația de depunere a informațiilor cu privire la o modalitate transfrontalieră raportabilă sau la o serie de astfel de modalități cade în responsabilitatea contribuabilului. Contribuabilul depune informațiile în termen de cinci zile lucrătoare începând din ziua următoare celei în care a fost implementată modalitatea transfrontalieră raportabilă sau seria de astfel de modalități ori prima etapă dintr-o serie de astfel de modalități.

3. Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că, în cazul în care o modalitate transfrontalieră raportabilă sau o serie de astfel de modalități implică mai mult de un intermediar, doar intermediarul care poartă responsabilitatea față de contribuabil pentru conceperea și implementarea modalității sau a seriei de modalități depune informații în conformitate cu alineatul (1).

Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că, în cazul în care obligația de a depune informațiile cu privire la o modalitate transfrontalieră raportabilă sau la o serie de astfel de modalități este în responsabilitatea contribuabilului și o singură astfel de modalitate sau serie de modalități este utilizată de mai mulți contribuabili care sunt întreprinderi asociate, doar contribuabilul care a fost responsabil pentru convenirea modalității sau seriei de modalități cu intermediarul depune informații în conformitate cu alineatul (1).

4. Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a le impune intermediarilor și contribuabililor să depună informațiile cu privire la modalitățile transfrontaliere raportabile care au fost implementate între [data acordului politic] și 31 decembrie 2018. Intermediarii și contribuabilii, după caz, depun informațiile cu privire la modalitățile transfrontaliere raportabile respective până la 31 martie 2019.
5. Autoritatea competentă a unui stat membru în care au fost depuse informațiile în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol comunică, prin intermediul unui schimb automat, informațiile specificate la alineatul (6) din prezentul articol către autoritățile competente din toate celelalte state membre, în conformitate cu modalitățile practice adoptate în temeiul articolului 21 alineatul (1).
6. Informațiile care trebuie comunicate de un stat membru în temeiul alineatului (5) includ următoarele:
 - (a) identificarea intermediarilor și a contribuabililor, inclusiv numele, reședința fiscală și numărul de identificare fiscală (NIF) ale acestora, și, dacă este cazul,

identificarea persoanelor care sunt întreprinderi asociate cu intermediarul sau cu contribuabilul;

- (b) detalii privind semnele distinctive stabilite în anexa IV care fac ca modalitatea transfrontalieră sau seria de astfel de modalități să fie raportabilă;
 - (c) un rezumat al conținutului modalității transfrontaliere raportabile sau al seriei de astfel de modalități, inclusiv o trimitere la denumirea sub care sunt cunoscute de obicei, dacă există, și o descriere abstractă a modalităților sau activităților economice relevante, fără a duce la dezvăluirea unui secret comercial, industrial sau profesional ori a unui proces comercial ori a unor informații a căror dezvăluire este contrară politicilor publice;
 - (d) data la care urmează să fie demarată sau a demarat implementarea modalității transfrontaliere raportabile sau a primei etape dintr-o serie de astfel de modalități;
 - (e) detaliile dispozițiilor fiscale naționale a căror aplicare creează un avantaj fiscal, dacă este cazul;
 - (f) valoarea tranzacțiilor sau a seriei de tranzacții incluse într-o modalitate transfrontalieră raportabilă sau într-o serie de astfel de modalități;
 - (g) identificarea celorlalte state membre care sunt implicate în modalitatea transfrontalieră raportabilă sau în seria de astfel de modalități sau care este posibil să fie vizate de acestea;
 - (h) identificarea în celelalte state membre a oricărei persoane, dacă este cazul, care este posibil să fie afectată de modalitatea transfrontalieră raportabilă sau de seria de astfel de modalități, indicând care sunt statele membre de care sunt legați intermediarii sau contribuabilii afectați.
7. Pentru a facilita schimbul de informații menționat la alineatul (5) din prezentul articol, Comisia adoptă modalitățile practice necesare pentru punerea în aplicare a prezentului articol, inclusiv măsuri de standardizare a comunicării informațiilor prevăzute la alineatul (6) din prezentul articol, în cadrul procedurii de stabilire a formularului standard menționat la articolul 20 alineatul (5).
8. Comisia nu are acces la informațiile menționate la alineatul (6) literele (a), (c) și (h).
9. Schimbul automat de informații are loc în termen de o lună de la sfârșitul trimestrului în care au fost depuse informațiile. Primele informații sunt comunicate până la sfârșitul primului trimestru al anului 2019.”.
- (3) La articolul 20, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:
- „(5) Comisia adoptă formulare standard, inclusiv regimul lingvistic, în conformitate cu procedura menționată la articolul 26 alineatul (2), în următoarele cazuri:
- (a) pentru schimbul automat de informații privind deciziile anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prealabile privind prețul de transfer, în conformitate cu articolul 8a, înainte de 1 ianuarie 2017;
 - (b) pentru schimbul automat de informații privind modalitățile transfrontaliere raportabile, în conformitate cu articolul 8aaa, înainte de 1 ianuarie 2019.

Aceste formulare standard nu conțin mai mult decât componentele pentru schimbul de informații enumerate la articolul 8a alineatul (6) și la articolul 8aaa alineatul (6) și alte câmpuri conexe care sunt legate de aceste componente și care sunt necesare pentru realizarea obiectivelor respective ale articolelor 8a și 8aaa.

Regimul lingvistic menționat la primul paragraf nu împiedică statele membre să comunice informațiile menționate la articolele 8a și 8aaa în oricare dintre limbile oficiale ale Uniunii. Cu toate acestea, este posibil ca regimul lingvistic respectiv să prevadă transmiterea elementelor esențiale ale informațiilor și într-o altă limbă oficială a Uniunii.”.

(4) La articolul 21, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Până la 31 decembrie 2017, Comisia dezvoltă și dotează cu sprijin tehnic și logistic un registru central securizat la nivel de stat membru privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal, în care informațiile care urmează să fie comunicate în cadrul articolului 8a alineatele (1) și (2) se înregistrează în vederea efectuării schimbului automat prevăzut la respectivele alineate.

Până la 31 decembrie 2018, Comisia dezvoltă și dotează cu sprijin tehnic și logistic un registru central securizat la nivel de stat membru privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal, în care informațiile care urmează să fie comunicate în cadrul articolului 8aaa alineatele (5), (6) și (7) se înregistrează în vederea efectuării schimbului automat prevăzut la respectivele alineate.

Autoritățile competente ale tuturor statelor membre au acces la informațiile înregistrate în respectivul registru. Comisia are, la rândul ei, acces la informațiile înregistrate în respectivul registru, dar în limitele prevăzute la articolul 8a alineatul (8) și la articolul 8aaa alineatul (8). Modalitățile practice necesare sunt adoptate de Comisie în conformitate cu procedura menționată la articolul 26 alineatul (2).

Până când respectivul registru central securizat devine operațional, schimbul automat menționat la articolul 8a alineatele (1) și (2) și la articolul 8aaa alineatele (5), (6) și (7) se realizează în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol și cu modalitățile practice aplicabile.”.

(5) La articolul 23, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre transmit Comisiei o evaluare anuală a eficacității schimbului automat de informații prevăzut la articolele 8, 8a, 8aa și 8aaa, precum și rezultatele practice obținute. Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, formularul și condițiile de comunicare a evaluării anuale respective. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 26 alineatul (2).”.

(6) La capitolul V se adaugă următorul articol:

„Articolul 23aa

Modificări ale anexei IV

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 26a cu scopul de a modifica anexa IV pentru a include în lista semnelor distinctive modalități sau serii de modalități de planificare fiscală potențial agresivă ca reacție la actualizarea informațiilor cu privire la modalitățile sau seriile de modalități în cauză în urma comunicării obligatorii de informații referitoare la astfel de modalități.”.

(7) Articolul 25a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 25a

Sanțiuni

Statele membre stabilesc normele referitoare la sancțiunile aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și în ceea ce privește articolele 8aa și 8aaa și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare.”.

(8) La capitolul VII se adaugă următoarele articole:

„Articolul 26a

Exercitarea delegării de competențe

1. Competența de a adopta acte delegate îi este conferită Comisiei în condițiile stabilite la prezentul articol.
2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 23aa i se conferă Comisiei începând de la data intrării în vigoare a prezentei directive, pentru o perioadă de timp nedeterminată.
3. Delegarea de competențe menționată la articolul 23aa poate fi revocată în orice moment de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică Consiliului.
5. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 23aa intră în vigoare numai în cazul în care Consiliul nu a formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Consiliu, sau în cazul în care, înainte expirării termenului respectiv, Consiliul a informat Comisia că nu va formula obiecțiuni. Termenul în cauză se prelungește cu două luni la inițiativa Consiliului.

Articolul 26aa

Informarea Parlamentului European

Parlamentul European este informat cu privire la adoptarea de acte delegate de către Comisie, la orice obiecții formulate cu privire la acestea și la revocarea delegării de competențe de către Consiliu.”.

- (9) Se adaugă anexa IV, al cărei text figurează în anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

- (1) Statele membre adoptă și publică, până la 31 decembrie 2018 cel târziu, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Statele membre aplică aceste acte începând de la 1 ianuarie 2019.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 1.1. Titlul propunerii/inițiativei
- 1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB
- 1.3. Tipul propunerii/inițiativei
- 1.4. Obiectiv(e)
- 1.5. Motivele propunerii/inițiativei
- 1.6. Durata și impactul financiar
- 1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)

2. MĂSURI DE GESTIONARE

- 2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare
- 2.2. Sistemul de gestiune și de control
- 2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)
- 3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor
 - 3.2.1. *Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor*
 - 3.2.2. *Impactul estimat asupra creditelor operaționale*
 - 3.2.3. *Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ*
 - 3.2.4. *Compatibilitatea cu actualul cadru financiar multianual*
 - 3.2.5. *Contribuția terților*
- 3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Propunere de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal în legătură cu modalitățile transfrontaliere raportabile

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB³¹

14

14.03

1.3. Tipul propunerii/inițiativei

☒ Propunerea/inițiativa se referă la o acțiune nouă

☐ Propunerea/inițiativa se referă la o acțiune nouă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare³²

☐ Propunerea/inițiativa se referă la prelungirea unei acțiuni existente

☐ Propunerea/inițiativa se referă la o acțiune reorientată către o acțiune nouă

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) strategic(e) multianual(e) al(e) Comisiei vizat(e) de propunere/inițiativă

Programul de lucru al Comisiei pentru 2017 include „impozitarea mai echitabilă a întreprinderilor” printre prioritățile sale. Unul dintre elementele care intră în domeniul de aplicare al acestei teme este „Transpunerea în legislația UE a acordului internațional privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor (BEPS) (propunere legislativă/nelegislativă, inclusiv o evaluare a impactului)”. Prezenta propunere privind comunicarea obligatorie a informațiilor privind modalități de planificare fiscală potențial agresivă se bazează în mare măsură pe constatările și pe datele Acțiunii 12 a OCDE privind comunicarea obligatorie a informațiilor în legătură cu BEPS.

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e) și activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

Obiectivul specific

Scopul actului legislativ propus este de a spori transparența și accesul la informații într-un stadiu mai timpuriu, deoarece aceasta ar permite autorităților să îmbunătățească rapiditatea și exactitatea evaluărilor lor privind riscurile, precum și să ia decizii în cunoștință de cauză și la timp cu privire la modalitățile de protejare a veniturilor lor fiscale. Mai precis, dacă autoritățile fiscale primesc informații referitoare la modalități de planificare fiscală potențial agresivă înainte ca acestea să fie puse în aplicare, ar trebui să poată urmări modalitățile respective și să reacționeze la riscurile fiscale pe care acestea le prezintă prin luarea unor măsuri adecvate de reducere a riscurilor în cauză. În acest scop, ar fi ideal ca informațiile să fie obținute în avans, și anume înainte ca modalitatea să fie pusă în aplicare și/sau utilizată.

³¹ ABM: (activity-based management): gestiune pe activități; ABB: (activity-based budgeting): întocmirea bugetului pe activități.

³² Astfel cum se menționează la articolul 54 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

Aceasta ar permite autorităților să evalueze în timp util riscul pe care îl prezintă modalitățile respective și, dacă este necesar, să reacționeze pentru a elimina lacunele existente și a preveni o pierdere de venituri fiscale. Obiectivul suprem este de a desemna un mecanism care va avea un efect disuasiv, și anume un mecanism care va descuraja intermediarii de la a concepe și a comercializa astfel de modalități.

Activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

ABB 3

1.4.3. *Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate*

A se preciza efectele pe care propunerea/inițiativa ar trebui să le aibă asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

În primul rând, schimbul automat între statele membre al informațiilor comunicate cu privire la modalitățile de planificare fiscală potențial agresivă va însemna că toate statele membre vor putea să evalueze în mod corespunzător dacă o anumită modalitate sau serie de modalități are un impact asupra lor (chiar neintenționat) și vor putea decide dacă să reacționeze în consecință.

În al doilea rând, faptul că există mai multă transparență în ceea ce privește modalitățile de planificare fiscală potențial agresivă ar trebui să creeze un stimulente mai puternic pentru asigurarea unei concurențe fiscale mai echitabile. În plus, comunicarea și schimbul automat obligatorii de informații cu privire la modalitățile de planificare fiscală potențial agresivă ar trebui să împiedice intermediarii și contribuabilii să promoveze și, respectiv, să se angajeze în practici de planificare fiscală agresivă, deoarece autoritățile fiscale din mai multe state membre vor dispune în acel moment de informațiile necesare pentru a detecta și a reacționa la astfel de practici de planificare fiscală.

1.4.4. *Indicatori de rezultat și de impact*

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea punerii în aplicare a propunerii/inițiativei.

Propunerea va fi reglementată de cerințele Directivei 2011/16/UE, pe care o modifică în legătură cu următoarele aspecte: (i) prezentarea anuală de către statele membre a unor statistici referitoare la schimbul de informații și (ii) prezentarea unui raport de către Comisie pe baza acestor statistici, inclusiv cu privire la eficacitatea schimbului automat de informații.

1.5. **Motivele propunerii/inițiativei**

1.5.1. *Cerință (cerințe) de îndeplinit pe termen scurt sau lung*

Directiva 2011/16/UE privind cooperarea administrativă va fi modificată pentru a impune asupra intermediarilor și, ca alternativă, asupra contribuabililor o obligație primară de a comunica autorităților lor fiscale informații cu privire la modalitățile transfrontaliere de planificare fiscală potențial agresivă. Aceste autorități vor împărtăși apoi aceste informații cu alte state membre prin intermediul unui sistem de schimb automat și obligatoriu de informații. În acest context, autoritățile vor trebui să introducă informațiile comunicate într-un registru central la care toate statele membre vor avea acces deplin. Comisia va avea un acces limitat la acest registru, pentru a se asigura că poate fi suficient de informată pentru a monitoriza funcționarea directivei.

1.5.2. *Valoarea adăugată a implicării UE*

Implicarea UE în ceea ce privește comunicarea informațiilor ar aduce o valoare adăugată, față de inițiativele individuale ale statelor membre în acest domeniu. Aceasta se datorează faptului că, mai ales dacă este însoțită de un schimb de informații, comunicarea informațiilor cu privire la modalitățile transfrontaliere de planificare fiscală potențial agresivă va permite administrațiilor fiscale să obțină o imagine completă a impactului tranzacțiilor transfrontaliere asupra bazei de impozitare generale. Astfel, UE se găsește într-o poziție mai bună decât orice stat

membru individual în ceea ce privește asigurarea eficacității și integralității sistemului de schimb de informații.

1.5.3. *Învățămintele desprinse din experiențe anterioare similare*

În Irlanda, în Portugalia și în Regatul Unit (UK) funcționează sisteme de comunicare obligatorie a informațiilor cu privire la schemele de planificare fiscală potențial agresivă. Din datele publicate de UK, reiese că guvernul a utilizat informațiile obținute pentru a introduce în fiecare an o gamă de măsuri împotriva evitării obligațiilor fiscale. Începând din 2004 au fost adoptate 49 de măsuri în total, blocând oportunități de evitare a obligațiilor fiscale în valoare de peste 12 miliarde GBP. Administrația fiscală și vamală din Regatul Unit (*Her Majesty's Revenue and Customs* - HMRC) a menționat faptul că există dovezi empirice considerabile potrivit cărora regimul DOTAS a modificat condițiile economice ale evitării obligațiilor fiscale.

1.5.4. *Compatibilitatea și posibila sinergie cu alte instrumente corespunzătoare*

Având în vedere că propunerea este destinată să modifice Directiva 2011/16/UE privind cooperarea administrativă, procedurile, mecanismele și instrumentele IT deja instituite sau aflate în curs de elaborare în contextul directivei respective vor fi disponibile pentru utilizare în scopurile prezentei propuneri.

1.6. Durata și impactul financiar

- ☐ Propunere/inițiativă pe **durată determinată**
 - ☐ Propunere/inițiativă în vigoare din [ZZ/LL]AAAA până în [ZZ/LL]AAAA
 - ☐ Impact financiar din AAAA până în AAAA
- ☒ Propunere/inițiativă pe **durată nedeterminată**
 - Punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din 2017 până în 2021,
 - urmată de o perioadă de funcționare în regim de croazieră.

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)³³

- ☒ **Gestiune directă** asigurată de către Comisie
 - ☒ prin intermediul serviciilor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;
 - ☐ prin intermediul agențiilor executive;
- ☐ **Gestiune partajată** cu statele membre
- ☐ **Gestiune indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:
 - ☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;
 - ☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);
 - ☐ BEI și Fondului european de investiții;
 - ☐ organismelor menționate la articolele 208 și 209 din Regulamentul financiar;
 - ☐ organismelor de drept public;
 - ☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;
 - ☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;
 - ☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, identificate în actul de bază relevant.
- *Dacă se indică mai multe moduri de gestiune, a se furniza detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.*

Observații

Prezenta propunere se bazează pe cadrul și pe sistemele existente pentru schimbul automat de informații privind deciziile anticipate cu aplicare transfrontalieră, care au fost dezvoltate în temeiul articolului 21 din Directiva 2011/16/UE în contextul unei modificări anterioare. Comisia elaborează, împreună cu statele membre, formulare și formate standardizate pentru schimbul de informații prin intermediul unor măsuri de punere în aplicare. În ceea ce privește rețeaua CCN care va permite schimbul de informații între statele membre, Comisia este responsabilă pentru dezvoltarea unei astfel de rețele, iar statele membre se vor angaja să creeze o infrastructură internă adecvată care să permită schimbul de informații prin intermediul rețelei CCN.

³³

Explicațiile privind modurile de gestiune, precum și trimerile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente acestor dispoziții.

Statele membre se angajează:

- să transmită Comisiei o evaluare anuală a eficacității schimbului automat de informații prevăzut la articolele 8, 8a, 8aa (și la articolul propus 8aaa), precum și rezultatele practice obținute;
- să furnizeze o listă de date statistice, care este stabilită de Comisie în conformitate cu procedura de la articolul 26 alineatul (2) (măsuri de punere în aplicare), pentru evaluarea prezentei directive.

La articolul 27 din Directiva privind cooperarea administrativă (DAC), Comisia s-a angajat să transmită un raport cu privire la aplicarea DAC o dată la cinci ani, termenul începând să curgă după 1 ianuarie 2013. Rezultatele prezentei propuneri (care modifică DAC) vor fi incluse în raportul adresat Parlamentului European și Consiliului, care va fi emis până la 1 ianuarie 2023.

2.2. Sistemul de gestiune și de control

2.2.1. Riscul (riscurile) identificat(e)

Au fost identificate următoarele riscuri potențiale:

- dat fiind că structura și caracteristicile schemelor de planificare fiscală evoluează constant, ceea ce poate duce la o situație în care unele dintre semnele distinctive să fie depășite în anii care vin, directiva împuternicește Comisia să actualizeze lista semnelor distinctive pentru a include modalități de planificare fiscală potențial agresivă pe baza informațiilor proaspete obținute în urma comunicării obligatorii de informații cu privire la aceste modalități. În acest scop, Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 26a și modifică anexa;
- statele membre se angajează să pună la dispoziția Comisiei date statistice care vor servi la evaluarea directivei. Comisia se angajează să prezinte un raport pe baza acestor date la fiecare cinci ani;
- în special în ceea ce privește schimbul automat de informații, statele membre se angajează să transmită Comisiei o evaluare anuală a eficacității acestui schimb.

2.2.2. Informații privind sistemul de control intern instituit

Pentru a monitoriza aplicarea corectă a directivei, Comisia va avea un acces limitat la registrul central către care statele membre vor transmite informații cu privire la schemele transfrontaliere de planificare fiscală potențial agresivă.

Fiscalis va sprijini sistemul de control intern, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1286/2013 din 11 decembrie 2013, prin furnizarea de fonduri pentru următoarele:

- acțiuni comune (de exemplu sub forma grupurilor de proiecte);
- construirea de sisteme de informații europene.

Elementele principale ale strategiei de control sunt:

Contracte de achiziții publice

Procedurile de control pentru achiziții publice definite în Regulamentul financiar: orice contract de achiziții publice se realizează în conformitate cu procedura consacrată de verificare, de către serviciile Comisiei, pentru efectuarea plății, ținând cont de obligațiile contractuale și de buna gestionare financiară și generală. În toate contractele încheiate între Comisie și beneficiari sunt prevăzute măsuri antifraudă (controale, rapoarte etc.). Se elaborează caiete de sarcini detaliate, care stau la baza fiecărui contract specific. Procesul de acceptare respectă cu strictețe metodologia TAXUD TEMPO: prestațiile sunt analizate, modificate dacă este necesar și, în cele din urmă, admise (sau respinse) în mod explicit. Nu se plătește nicio factură fără o „scrisoare de acceptare”.

Verificarea tehnică a achizițiilor publice

DG TAXUD efectuează controale privind prestațiile și supraveghează operațiunile și serviciile prestate de contractanți. De asemenea, efectuează în mod regulat audituri de calitate și de securitate la nivelul contractanților. Auditurile de calitate verifică gradul în care procesele efective ale contractanților respectă normele și procedurile definite în planurile de calitate ale acestora. Auditurile de securitate se concentrează pe procese, proceduri și configurații specifice.

Pe lângă controalele menționate mai sus, DG TAXUD execută controale financiare tradiționale:

Verificarea *ex ante* a angajamentelor

Toate angajamentele din cadrul DG TAXUD sunt verificate de șeful unității Resurse umane și finanțe. Prin urmare, 100 % din sumele angajate sunt acoperite de verificarea *ex ante*. Această procedură oferă un nivel ridicat de garantare a legalității și regularității tranzacțiilor.

Verificarea *ex ante* a plăților

100 % din plăți sunt verificate *ex ante*. În plus, cel puțin o plată (din toate categoriile de cheltuieli) pe săptămână este selectată aleatoriu pentru o verificare *ex ante* suplimentară efectuată de către șeful unității Resurse umane și finanțe. Nu există niciun obiectiv legat de acoperire, deoarece scopul acestei verificări este de a controla plățile în mod „aleatoriu” pentru a verifica dacă toate plățile au fost pregătite în conformitate cu cerințele. Restul plăților sunt prelucrate zilnic în conformitate cu normele în vigoare.

Declarațiile ordonatorilor de credite subdelegați

Toți ordonatorii de credite subdelegați semnează declarații în sprijinul raportului anual de activitate pentru anul în cauză. Aceste declarații acoperă operațiunile din cadrul programului. Ordonatorii de credite subdelegați declară că operațiunile legate de execuția bugetară au fost efectuate în conformitate cu principiile bunei gestiuni financiare, că sistemele de gestionare și de control existente oferă suficiente garanții privind legalitatea și regularitatea tranzacțiilor și că riscurile asociate acestor operațiuni au fost identificate corect și raportate și că au fost puse în aplicare acțiuni de atenuare.

2.2.3. *Estimarea costurilor și a beneficiilor controalelor și evaluarea nivelului prevăzut de risc de eroare*

Controalele stabilite permit DG TAXUD să aibă garanții suficiente cu privire la calitatea și la regularitatea cheltuielilor și să reducă riscul de neconformitate. Măsurile strategiei de control menționate mai sus reduc riscurile potențiale sub ținta de 2 % și acoperă toți beneficiarii. Orice măsuri suplimentare pentru a reduce și mai mult riscul ar conduce la costuri disproporționat de ridicate și, prin urmare, nu sunt avute în vedere.

Costurile totale ocazionate de punerea în aplicare a strategiei de control de mai sus – pentru toate cheltuielile din cadrul programului Fiscalis 2020 – sunt limitate la 1,6 % din plățile totale efectuate. Se preconizează că ele vor rămâne la același nivel pentru această inițiativă.

Strategia de control a programului limitează riscul de neconformitate practic la zero și rămâne proporțională cu riscurile implicate.

2.3. **Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor**

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate.

Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) poate efectua investigații, inclusiv verificări și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului³⁴ și de Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului³⁵ pentru a stabili existența fraudei, a corupției sau a oricăror alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un acord de grant, cu o decizie de acordare a unui grant sau cu un contract finanțat în temeiul acestui regulament.

³⁴ Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), JO L 136, 31.5.1999, p. 1.

³⁵ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri, JO L 292, 15.11.1996, p. 2.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	14.03.01	Dif./Nedif. ³⁶	Țări AELS ³⁷	Țări candidate ³⁸	Țări terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
1A – Competitivitate pentru creștere și locuri de muncă	Îmbunătățirea funcționării sistemelor de impozitare	Dif.	NU	NU	NU	NU

- Noile linii bugetare solicitate

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	Număr [Rubrica.....]	Dif./ Nedif.	Țări AELS	Țări candidate	Țări terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
	[XX.YY.YY.YY]		DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

³⁶ Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

³⁷ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

³⁸ Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

[Această secțiune ar trebui completată utilizând [foaia de calcul cuprinzând datele din buget care au caracter administrativ](#) (al doilea document din anexa la prezenta fișă financiară) și ar trebui încărcată în CISNET pentru consultarea interservicii.]

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	1A	Competitivitate pentru creștere și locuri de muncă
--	----	--

DG: TAXUD			Anul N ³⁹	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	Anul N+4	Anul N+5		TOTAL
• Credite operaționale										
Numărul liniei bugetare 14.03.01	Angajamente	(1)	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Plăți	(2)		0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480
Numărul liniei bugetare	Angajamente	(1a)								
	Plăți	(2a)								
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe ⁴⁰										
Numărul liniei bugetare		(3)								
TOTAL credite pentru DG TAXUD	Angajamente	=1+1a +3	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Plăți	=2+2a +3		0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480

³⁹ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

⁴⁰ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Plăți	(5)	0,000	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe		(6)								
TOTAL credite în cadrul RUBRICII 1A din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+ 6	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Plăți	=5+ 6	0,000	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480

În cazul în care propunerea/inițiativa afectează mai multe rubrici:

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Plăți	(5)	0,000	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe		(6)								
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-4 din cadrul financiar multianual (Suma de referință)	Angajamente	=4+ 6	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Plăți	=5+ 6	0,000	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480

Rubrica din cadrul financiar multianual	5	„Totalul cheltuielilor administrative”
--	----------	--

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	Anul N+4	TOTAL
DG: TAXUD							
• Resurse umane		0,069	0,069	0,028	0,014	0,014	0,194
• Alte cheltuieli administrative		0,004	0,004	0,002	0,001	0,001	0,012
TOTAL DG TAXUD	Credite	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206
---	--------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul N ⁴¹	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	Anul N+4	Anul N+5	TOTAL
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-5 din cadrul financiar multianual	Angajamente	0,133	0,333	0,090	0,065	0,065		0,686
	Plăți	0,073	0,133	0,290	0,075	0,065	0,050	0,686

⁴¹ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor operaționale

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările ↓			Anul N		Anul N+1		Anul N+2		Anul N+3		Anul N+4		TOTAL	
	REALIZĂRI													
	Tip ⁴²	Costuri medii	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr. total	Costuri totale
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1 ⁴³ ...														
Specificații				0,060		0,060								0,120
Dezvoltare						0,140								0,140
Întreținere								0,020		0,010		0,010		0,040
Sprijin						0,020		0,020		0,020		0,020		0,080
Formare														-
ITSM (infrastructură, găzduire, licențe etc.),						0,040		0,020		0,020		0,020		0,100
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1				0,060		0,260		0,060		0,050		0,050		0,480
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2...														

⁴² Realizările se referă la produsele și serviciile care vor fi furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de străzi construiți etc.).

⁴³ Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)...”

- Realizare													
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2													
COSTURI TOTALE				0,060		0,260		0,060		0,050		0,050	0,480

3.2.3. Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

3.2.3.1. Sinteză

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N ⁴⁴	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	Anul N+4	TOTAL
--	-------------------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------

RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual						
Resurse umane	0,069	0,069	0,028	0,014	0,014	0,194
Alte cheltuieli administrative	0,004	0,004	0,002	0,001	0,001	0,012
Subtotal RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206

În afara RUBRICII 5⁴⁵ din cadrul financiar multianual						
Resurse umane						
Alte cheltuieli cu caracter administrativ						
Subtotal în afara RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual						

TOTAL	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Necesarul de credite în materie de resurse umane și de alte cheltuieli administrative va fi acoperit de creditele DG-ului care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

⁴⁴ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

⁴⁵ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

3.2.3.2. Necesarul de resurse umane estimat

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări în echivalent normă întreagă

	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	Anul N+4
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)					
XX 01 01 01 (la sediu și în birourile de reprezentare ale Comisiei)	0,5	0,5	0,2	0,1	0,1
XX 01 01 02 (în delegații)					
XX 01 05 01 (cercetare indirectă)					
10 01 05 01 (cercetare directă)					
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)⁴⁶					
XX 01 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)					
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT și JED în delegații)					
XX 01 04 yy ⁴⁷	- la sediu				
	- în delegații				
XX 01 05 02 (AC, END, INT - cercetare indirectă)					
10 01 05 02 (AC, END, INT - cercetare directă)					
Alte linii bugetare (a se preciza)					
TOTAL	0,5	0,5	0,2	0,1	0,1

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	Pregătirea reuniunilor și corespondența cu statele membre; activități legate de formulare, formatele IT și registrul central; comandarea unor contractanți externi pentru a lucra la sistemul IT.
Personal extern	Nu se aplică.

⁴⁶ AC = agent contractual; AL = agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenții de muncă temporară; JED = expert tânăr în delegații.

⁴⁷ Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

3.2.4. Compatibilitatea cu actualul cadru financiar multianual

- ☒ Propunerea/inițiativa este compatibilă cu cadrul financiar multianual existent.
- ☐ Propunerea/inițiativa necesită o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual.

A se explica reprogramarea necesară, precizându-se liniile bugetare în cauză și sumele aferente.

- ☐ Propunerea/inițiativa necesită recurgerea la instrumentul de flexibilitate sau la revizuirea cadrului financiar multianual.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare în cauză, precum și sumele aferente.

3.2.5. Contribuția terților

- Propunerea/inițiativa nu prevede cofinanțare din partea terților.
- ~~Propunerea/inițiativa prevede cofinanțare, estimată în cele ce urmează:~~

Credite de angajament în milioane EUR (cu 3 zecimale)

	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- ☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - ☐ asupra resurselor proprii
 - ☐ asupra veniturilor diverse

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ⁴⁸						
		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)		
Articolul								

Pentru veniturile alocate diverse, a se preciza linia bugetară (liniile bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

--

A se preciza metoda de calcul a impactului asupra veniturilor.

--

⁴⁸

În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sume brute după deducerea unei cote de 25 % pentru costuri de colectare.